

[Kirkeministeren]

ling som sognepræst for Veggerslev-Villersø-Karlby-Voldby pastorat.

I konstitutionsperioden skal pastor Førgård, ligesom det var tilfældet for de øvrige døvepræster, der ikke på forhånd mestrede de døves tegnsprog, gennemgå en egentlig uddannelse heri, samtidig med at han gradvis overtager større og større dele af tjenestepligterne som præst for de døve.

Uddannelsesplanen vil blive godkendt af mig efter indstilling fra biskoppen over Århus stift.

Uddannelsesplanen er for tiden ved at blive endeligt tilrettet af de nuværende 4 døvepræster, bistået af den tidligere præst for de døves menighed i Midtjylland, pastor emeritus Poul Nielsen.

Uanset at planen således ikke er endeligt godkendt, har sognepræst Førgård påbegyndt arbejdet med at tilegne sig døvesproget.

Den foreliggende skitse til uddannelse er udarbejdet på grundlag af den uddannelsesplan, der blev udarbejdet i 1978 ved den sidste ansættelse af en præst i døvemenighederne. Uddannelsen er på grundlag af erfaringerne fra 1978 og tilsvarede erfaringer i Norge og Finland tænkt udvidet og udbygget og vil formodentlig komme til at bestå af en intensiv teoretisk undervisning, herunder på døveinstituttet i Fredericia og på Københavns universitet, og af en praktisk udbygning af færdighederne i døvesproget og indføring i en døvepræsts daglige arbejde. Sidstnævnte praktiske del af undervisningen vil foregå hos de øvrige døvepræster, i døvemenighederne og andetsteds.

Den foreliggende situation er altså ikke noget særtilfælde. Der har ikke tidligere været problemer med en vurdering af egnethed efter gennemført uddannelse. Ifølge skitsen er uddannelsen baseret på et yderst tæt samarbejde med de øvrige døvepræster og døvemenigheder, hvorfor der under hele uddannelsesforløbet vil foregå en løbende evaluering.

Spm. nr. S 417

Til *ministeren for skatter og afgifter* (6/12 84) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan visse anpartstilbud falde ind under ligningslovens regler om beskatning af kursgevinster?«

Begrundelse

Visse af især det sidste års tilbud af anparter bygger på den skattefri kursgevinst af obligationer. Spørgsmålet er, om det, der tilbydes ved salget af sådanne anparter, ikke falder ind under ligningslovens § 4, ifølge hvilken kursgevinst på obligationer er skattepligtig, når obligationsbesiddelsen er et normalt led i den almindelige virksomhed.

I visse af anpartstilbuddene oplyses ligefrem, at beregningerne er foretaget under forudsætning af, at kursgevinsten er skattefri. Det kunne tolkes derhen, at man fra anpartstilbydernes side har været vidt i overvejelser af, om beskatning af kursgevinster kunne komme på tale.

Som eksempel på et anpartstilbud, hvor obligationsbesiddelse er et normalt led i virksomheden, kan nævnes det anpartstilbud om containere, som ØK i disse dage udbyder, og hvorefter man køber containere for 100.000 kr. pr. anpart og køber obligationer for 85.000 kr. pr. anpart. I dette tilfælde kan det vel ikke bestrides, at det, man sælger, er en forretning, der i væsentlig grad handler om besiddelse af obligationer.

I dette tilfælde udgør obligationsdelen ca. halvdelen af den »virksomhed«, som anparten omhandler. Hvis der opstår afgrænsningsvanskeligheder ved at lade ligningslovens § 4 virke over for anparter, bedes ministeren oplyse, hvorledes en lovændring skal udformes.

Svar (11/12 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Leasingarrangementer vil typisk være organiseret som interessentskaber eller kommanditselskaber. Sådanne selskaber er ikke selvstændige skattesubjekter. Dette betyder bl.a., at indtægter og udgifter i forbindelse med selskabets virksomhed skal henføres til de enkelte selskabsdeltagere, der typisk vil være personer.

De skattesubjekter, som ligningslovens § 4, stk. 1, finder anvendelse på, er forsikringsselskaber, banker og andre virksomheder, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer midler i bl.a. obligationer.